

opusdei.org

Лист Прелата (листопад 2016)

У своєму листі Прелат зосереджує увагу на близькому завершенні Року Милосердя. Монсеньйор Ечеваррія передбачає, що в якості плодів цього часу можемо «особисто пізнати Боже милосердя, і таким чином прийняти інших: жити прихильними до них».

13.11.2016

Любі мої, нехай Ісус береже моїх дочок та синів!

Минув уже майже рік відтоді, як Святий Отець відкрив Святі Двері спочатку в серці Африки і пізніше в базиліці святого Петра. У той час як наближається до кінця цей Ювілейний Рік, що завершиться 20 листопада урочистістю Христа Царя Всесвіту, в нашій пам'яті спливають події, які мали місце в усьому світі; найважливішою з них, безперечно, мала стати близькість кожної людини з Господом. Тільки Бог знає, скільки людей знову примирилися з Ним, можливо після тривалих років відчуження та байдужості.

Протягом цих місяців ми намагалися знову виявити таємницю Божої Любові, приховану в лоні Церкви. Справді, Боже милосердя наповнює всю землю, як води покривають величезний простір поверхні океанів; і ми знову побачили це у Святому Письмі: в текстах

пророків і псалмів, і насамперед в Євангелії, – а також у Літургії, в народному пошануванні... Ми пережили це також у нашому житті: достатньо подивитися на власне існування, щоб знову із захватом відкрити ту близькість, з якою Господь ставився до нас і продовжує опікуватися нами з того моменту, як прийняв нас через Хрещення до своєї Церкви, і навіть раніше.

Ісус Христос зрозуміло навчає нас у 15 розділі Євангелія від святого Луки, в якому розповідається три притчі про Боже милосердя: про втрачену вівцю, загублену драхму та блудного сина. Святий Амбросій коментує: «Хто ж цей отець, цей пастир і ця жінка? Чи не являють вони нам Бога Отця, Христа і Церкву? Христос несе тебе на своїх плечах, тебе шукає Церква і приймає тебе Отець. Перший, тому що він Пастир, не

перестає підтримувати тебе; друга, як Мати, приймає й постійно шукає тебе; і, зрештою, Отець щоразу огортає тебе. Перший – через справу свого милосердя; друга – піклуючись; і третій – через примирення з Ним»[1].

Ці місяці допомогли нам оживити нашу любов до Бога і до інших саме там, де, вона могла дещо ослабнути. Можливо, ми помічаємо, що є ще багато перешкод у нашій душі щодо цього аспекту; і це не повинно нас дивувати, тому що заклик бути «милосердними, як Отець» є запрошенням для цілого життя.

Завершення Святого Року не означає, однак, що воно є «пунктом прибуття» з тим, аби ми перейшли до чогось іншого; але є вихідною точкою, щоб з оновленою радістю ми йшли шляхом нашого християнського

поступу. Від моменту хрещення всі християни наділені загальним священством, що провадить до здійснення милосердя з глибоким почуттям богосинівства. Святий Хосемарія наголошував, що **«у всіх людях ми маємо бачити братів, яким ми повинні дати щиру любов і безкорисливе служіння»**[2]. Те саме є й у посланні Папи, оприлюдненому за кілька тижнів перед завершенням цього року особливих благодатей. «Недостатньо набути досвід Божого милосердя у власному житті; необхідно, щоб кожен, хто його отримує, також ставав знаком та інструментом милосердя для інших. Крім того, милосердя, не є зарезервованим лише на випадок окремих моментів, але обіймає все наше повсякденне життя»[3].

Тому я запитую себе і запрошую вас поставити перед собою

наступні запитання: «Що залишилося всередині нас по завершенні цього Святого Року?», «Наскільки ми переконані, що Бог дивиться на нас як Отець, **"сповнений ніжності та безмежної любові"**[4]?», «Протягом цілого дня, у родинному житті, у професійній сфері, в апостольстві, у відвідинах бідних і в допомозі стражденним, чи є більш присутньою ця Любов Бога, виявлена у Христі?», «Чи підтримуємо живою надію на те, що попри наші помилки, Господь бажає, щоб ми поводитися як кращі передавачі милосердя?». Дуже доречним є розмірковувати над цим усім у своєму серці, як це робила наша Мати Марія.

Аби просуватися вперед, ідучи щоразу більш рішучим кроком у напрямку, в якому Святий Дух скеровує свою Церкву, я наважуся запропонувати вам дві лінії

шляху, які, відтак, є підсумком пройденого шляху протягом цих місяців і які зможуть допомогти нам підтримати запаленим у наших душах світло цього Святого Року: особисто пізнати Боже милосердя і відповідно приймати інших: жити прихильними до них.

Насамперед ми самі маємо прийняти Боже милосердя: від цього залежить усе. Коли ми бачимо, що Бог керує обставинами та діями, спрямовуючи нас до Себе, – співстраждання й апостольський запал зростає. З більшою легкістю ми знаходимо притулок у руках Ісуса Христа, змагаючись зі спортивним духом у внутрішній боротьбі з оновленим бажанням наблизити до Нього багато душ, з радістю, яку ніхто і ніщо не зможе відібрати.

Любов Бога до нас є вимогливою і лагідною водночас. Вимогливою, тому що Ісус Христос поніс Хрест на своїх плечах і хоче, щоб ми йшли цим шляхом, співпрацюючи з Ним, аби плоди відкуплення поширювалися на весь світ; лагідною, тому що Ісусу не є невідомими наші обмеження, і Він спрямовує нас краще, ніж найбільш турботлива мати. Ми не зможемо змінити світ власними зусиллями: це зробить Бог, здатний перетворювати кам'яні серця на тілесні.

Господь не вимагає від нас безпомилкових дій, але просить, щоб ми завжди підводилися, не прив'язуючись до наших помилок; щоб ми йшли по цій землі з миром і дитячою довірою. Розмірковуймо частіше над цими лагідними словами святого Йоана: *«З цього ми спізнаємо, що ми від правди, і заспокоїмо перед ним*

*серце наше; коли б нас
обвинувачувало серце: Бог більший,
ніж наше серце, і він усе
знає»[5].* Внутрішній мир
належить не тим, котрі думають,
що все роблять правильно, і не
тим, які не переймаються
любов'ю; він належить творінню,
яке завжди, навіть коли падає,
повертається в руки Божі. Господь
прийшов шукати не здорових, але
хворих[6], і радіє любові, що
відновлюється кожного ранку, не
зважаючи на людські падіння,
адже потім люди приходять до
таїнств, як до невичерпного
джерела пробачення.

Милосердя закликає нас
приймати інших та виявляти
прихильність до них, і ми будемо
здатними передавати його іншим,
якщо спочатку самі отримаємо від
Бога. Таким чином, «отримавши
милосердя й чисельні дари
справедливості, християнин

здатен співчувати нещасному й молитися за грішників. Навіть стає милосердним до своїх ворогів»[7]. Тільки великодушність Божого розуміння «здатна повернути втрачене добро, відплатити добром за вчинене зло і надавати нові сили для справедливості та святості»[8].

Часто тягар роботи та труднощі роблять серце дещо нечутливим, подібно до того, як терни заважають рости доброму насінню. Бог дає нам серце в живому тілі, щоб ми ставилися доброзичливо до ближніх не тільки під час проблем та трагедій, але під час безлічі маленьких повсякденних справ, які потребують уважного серця, яке не розпорошує увагу на незначні речі, але зосереджується на тому, що дійсно є важливим, хоча, можливо, минає непоміченим. Господь запрошує

нас не просто співжити з іншими, але жити для інших. Вимагає від нас **«люблячого милосердя, що вміє приймати всіх зі щирою посмішкою»**[9].

Тому завжди звертаймося до молитви, особливо, коли здається, що ситуація чи людина нас пригнічує, – тоді маємо довірити Господеві труднощі, які зустрічаємо на нашому шляху. Молімося до Нього, щоб Він допоміг подолати їх і не надавати їм надмірної ваги. Просімо Його подарувати нам любов мірою Його любові, за заступництвом Святої Марії, *Mater misericordiae*.

Під час апостольської подорожі до Польщі Папа говорив про Євангеліє як про **«живу книгу Божого милосердя»**. У цій книзі, – казав він, – **«є ще чисті аркуші, це відкрита книга, яку ми покликані завершити в тому ж**

стилі, тобто, здійснюючи справи милосердя»[10]. – І завершував: «Кожен з нас зберігає в серці свою особисту сторінку Божого милосердя»[11]. Заповнимо з радістю сторінки, які Бог довірив кожному з нас, не засмучуючись через креслення та плями, залишені нашою кривою писаниною. Милістю Божою Дух є присутнім у нашій слабкості, адже *«коли бо я немічний, тоді я міцний»*[12]; ми зміцнюємося благодаттю Христовою і таким чином передаємо те, що отримали.

У цьому уважному служіння ближнім не забуваймо – особливо 2 листопада і протягом цілого місяця – про цю справу милосердя, таку тиху й таку приємну в очах Божих, як молитва за померлих. Я прошу в Господа для кожного з вас благодаті жити спілкуванням святих з усіма людьми: з

потребуючими нашої молитви за померлих, з тими, що вже радіють у небесних блаженствах, і з тими, котрі ще продовжують паломництво тут унизу на землі, починаючи з Папи та його помічників і охоплюючи нашою молитвою всіх жінок і чоловіків, особливо тих, які найбільше потребують цієї єдності.

Не можу завершити, не подякувавши Богу за нещодавнє рукоположення дияконів Прелатури. Молімося за них і за всіх священослужителів у цілому світі. І водночас відновлюю мою подяку за плоди пастирського візиту, який я здійснив два тижні тому до нового осередку у Фінляндії та Естонії. Молімося за Церкву в цих та інших країнах півночі Європи. Мені б дуже хотілося детальніше розповісти про радість святого Хосемарії й також улюбленого дона Альваро,

яку вони відчували у зв'язку з укоріненням Справи на цих землях. Запрошую вас розмірковувати над цим у молитві перед Дарохранительницею. І нехай буде піднесено ще більше до Неба нашу вдячність за річницю проголошення Справи Персональною Прелатурою.

З усією любов'ю вас благословляю
ваш Отець

+ Хав'єр

Рим, 1 листопада 2016.

[1] San Ambrosio. Tratado sobre el Evangelio de san Lucas VII, 208 (PL 15, 1755).

[2] San Josemaría. Conversaciones. – N. 29.

[3] Papa Francisco. Discurso en la audiencia general, 12-X-2016.

[4] San Josemaría. *Forja*. – N. 331.

[5] 1 ЙН 3, 19-20.

[6] МТ 9, 16.

[7] San Cromacio de Aquileya. *Sermón* 41, 5. Sobre las bienaventuranzas (CCL IX A, 177).

[8] Beato Pablo VI. Manuscrito inédito / Istituto Paolo VI. *Notiziario* 71 [2016], 7-8 (Publicado también: *L'Osservatore Romano*. – Septiembre, 2016).

[9] San Josemaría. *Forja*. – N. 282.

[10] Papa Francisco. Homilía, 30-VII-2016.

[11] Там само.

[12] 2 Коп 12, 10.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
uk-ua/article/list-prelata-listopad-2016/](https://opusdei.org/uk-ua/article/list-prelata-listopad-2016/)
(26.03.2025)